

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 25 de gener de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. F.T.H. va presentar davant de l'Hble. BATLLIA, demanda a tramitar pel procediment laboral contra el Sr. M.T.S. en reclamació de la quantitat de 2.552,69 €, mes els corresponents interessos legals, en concepte de salari pels mesos de gener fins a març del 2005 (2.238,44 €) i de vacances (314,25 €), així que en condemnar la part defenent a declarar i cotitzar els esmentats imports a la CASS.

II.- El Sr. M.T.S. va plantejar l'excepció dilatòria de manca de legitimació activa i sobre el fons va contestar que el contracte laboral no es trobava en suspens en el moment de la detenció de la part agent, sinó que estava resolt des de feia dies abans del dia 18 de març del 2005. Va també oferir la part defenent, la possibilitat d'arribar a una conciliació mitjançant el pagament dels 600 € i la cotització a la CASS dels salaris meritats corresponents als mesos de gener, febrer i març del 2005, sobre la base d'un salari mensual de 1.200 €.

III.- Per sentència de data 25 de juliol del 2006, l'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, estimant

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

parcialment la demanda de la part actora, va condemnar al Sr. M.T.S. a pagar al Sr. F.T.H., l'import de 600 € amb els interessos legals des de la data de contesta a la demanda, i a declarar i cotitzar degudament els havers laborals del Sr. F.T.H. amb l'establert en el III Considerant de la resolució, fent imposició de les costes processals a la part defenent.

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. F.T.H. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta: que l'informe policial es una prova irrefutable que el contracte laboral era vigent quan el Sr. F.T.H. fou detingut; que així doncs i en aplicació dels articles 19 i 22 de la Llei 8/2003 que disposen que el contracte laboral queda en suspens durant 5 dies per motiu de detenció, escau concloure que la relació laboral es va extingir definitivament el dia 23 de març del 2005; que en aplicació del principi de la carrega de la prova, la manca d'elements probatoris de l'adversa respecte a l'import del salari, per desvirtuar la present reclamació, fa que es aquesta ultima qui ha de suportar els perjudicis que se'n deriven de la falta de prova, i doncs escau estimar les al·legacions d'aquesta part i condemnar a la part apel·lada al pagament de l'import de 2.233,44 € en concepte de salari degut; que la sentència impugnada omet considerar aplicació de les disposicions relatives a la protecció del salari contingudes en l'article 65 de la Llei 8/2003; que correspon a la part que recorre el pagament de 5 dies de vacances, tenint compte que l'article 43 de la Llei 8/2003 obliga a totes les empreses disposar d'una planificació horària així com d'un llibre de treball per cada treballador, el manquement a les referides disposicions fa que l'empresari hagi de suportar els perjudicis derivats de l'incompliment de les disposicions legals, i a mes a mes, era de la seva incumbència provar els fets que addueix, cosa que no ha fet.

II.- Respecte a la durada del contracte de treball, resulta de les fitxes de la CASS, que el Sr. F.T.H., que treballava pel compte del seu oncle, en el negoci E.A. des del 22 de gener del 2005, fou donat de baixa el dia 15 de març del 2005. Contra aquest element de prova objectiu, el Sr. F.T.H. oposa: l'informe policial, un certificat lliurat pel Sr. M.T.S. i el testimoniatge del Sr. L.T.S., però després d'examinar els elements esmentats, s'ha de constatar que cap dels mateixos presenta una prova suficient per desvirtuar les al·legacions del Sr. M.T.S. corroborades per la fitxa de baixa. En efecte: en primer lloc, no es cert que de l'informe policial que consta en autes s'en deriva que el dia que el Sr. F.T.H. fou controlat per la Policia, es a dir el 17 de març del 2005, el mateix treballava pel compte del seu oncle. L'única cosa que es desprèn del referit informe es que assabentat que el Sr. F.T.H. estaria treballant en una botiga de lloguer de material d'esquí al PAS DE LA CASA, propietat del seu oncle, el servei de policia va controlar el mateix el dia 17 de març del 2005, en el moment en que aquest es disposava a pujar al vehicle del seu oncle que utilitzaria per desplaçar des del seu lloc de treball fins al seu domicili. Aquesta relació es massa imprecisa per a poguer afirmar que el dia 17 de març del 2005, el Sr. F.T.H. estava encara treballant pel compte del seu oncle. A mes a mes, el vincle familiar existent entre les parts, no impedeix que la part actora hagi utilitzat el vehicle del seu oncle, fora de tota relació laboral, ja que no es sap si al moment del control de policia, el Sr. F.T.H. se'n tornava a casa seva, finalitzada la jornada de treball, o si utilitzava el vehicle per una causa personal. En segon lloc, el document firmat pel Sr. M.T.S. pel qual el mateix certifica haver rebut de la part del seu germà en L.T.S. les claus del local anomenat E.A. II, no te data certa, atès que només figura la data "vendredi 15 abril 2005", no escrita mecanogràficament com tot el certificat, sinó escrita a ma amb un llapis. En tot supòsit, el referit document encara que hagi estat redactat un mes després del trencament de la relació laboral, no prova que el contracte laboral es va mantenir vigent fins el 23 de març del 2005, com ho pretén l'agent. En tercer lloc, no es pot valorar el testimoniatge del Sr. L.T.S., pare de l'agent i germà del

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

defenent, en raó de la seva relació familiar amb les parts.

III.- Pel que fa a l'import del salari, es acreditat per les fulls de pagament de cotitzacions i declaració nominativa mensual a la CASS, que el Sr. M.T.S. va abonar al Sr. F.T.H., la quantitat de 400 € en concepte de salari pels dies treballats el mes de gener, i la quantitat de 1.200 € en concepte de salari del mes de febrer. No existeix en autes cap prova de que el salari convingut fos mes important que el declarat, llevat de la declaració del Sr. L.T.S. que no es pot tenir en compte pels motius mes amunt esmentats. S'ha doncs de considerar que l'import pactat del salari fou de 1.200 € mensual, el Sr. M.T.S. reconeixent deure en aquest concepte la quantitat de 600 € corresponent als 15 dies treballats pel seu nebot al mes de març, que no li ha pogut satisfer en raó de la detenció del mateix. S'ha doncs de confirmar la sentència impugnada que ha condemnat el Sr. M.T.S. a satisfer al Sr. F.T.H. la quantitat de 600 € en concepte de salari, amb els interessos legals des de la contesta a la demanda, atès que el retard en el pagament de dita quantitat, no fou degut a un incompliment contractual del Sr. M.T.S., sinó a la detenció del assalariat.

IV.- L'article 47 de la Llei sobre el contracte de treball del dia 12 de juny del 2003 disposa que tota persona assalariada te dret a gaudir d'unes vacances anuals remunerables. El Sr. M.T.S. no aporta la prova que li pertoca que hagi donat al Sr. F.T.H., els dies de vacances corresponents al dies treballats. Per tant, d'acord amb l'article 49 de la Llei esmentada, que preveu 2 dies i mig per mes al servei de l'empresa, i tenint compte d'un salari de 1.200 € al mes, s'ha de condemnar el Sr. M.T.S. a satisfer al Sr. F.T.H., la quantitat de 73 €, i a declarar la mateixa quantitat prop de la CASS.

V.- El caràcter laboral del litigi i l'estimació encara que sigui molt parcial del recurs, justifiquen de posar les costes processals a càrrec de la part recorreguda .

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar parcialment el recurs d'apel·lació del Sr.
F.T.H.;

Reformar la sentència del Hble. Tribunal de Batlles
de data 25 de juliol del 2006, en el sentit d'afegir:
condemnar el Sr. M.T.S. a pagar al Sr. F.T.H., la
quantitat de 73 € en concepte de vacances.

Confirmar-la per la resta de les seves disposicions;
imposant les costes judicials de segona instància a la
part recorreguda.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,